

על ראשם - הרי שלש. ששון
ושמחה ישיגו - הרי ארבע.
כנגדם של ארבע פעמים
שהתפזרו ישראל בין העמים, ואז
כתוב (שם יב) ואמרתם ביום ההוא
הודו לה' קראו בשמו וגו'.

השלמה מההשמטות (סימן ב)

ואלו הן י"ב מצוות: א - יחוד ה'.
ב - ליראה את ה'. ג - לדעת שיש
דין ויש שכר טוב וכו'. ד - לקדש
את ה'. ה - להתפלל בכל יום
שחרית מנחה ערבית. ו - לעסק
בתורה. ז - למול את הבן. ח -
קדש לי כל בכור. ט - תפילין. י -
ציצית. יא - מזוזה. יב - למסר
נפשו בדבקות. אלו הם י"ב
מצוות שמור: א - שלא לתת
גדלה לעבודה זרה. ב - שלא
לבנות מגדל לעבודה זרה. ג - אל
תפנו וגו' (שלא) להרהר אחריהם.
ד - לא תשתחוה להם. ה - שלא
להפנע, זהו לא תעבדם. ו - שלא
להחליף יחוד של רבוננו, זהו
ההימיר. ז - שלא להרהר, זהו לא
תתורו וגו'. ח - שלא לשאל
באוב. ט - שלא לשאל בידעוני.
י - שלא לדרש אל המתים. יא -
שלא לעשות פשעים, זהו וחבר
חבר. יב - ושם אלהים אחרים
שלא תזכירו:

וידבר אלהים את כל הדברים
האלה. כל הדברים - כלל זה הוא
כלל של הפל, כלל של מעלה
ומטה.

אנכי, סוד של העולם העליון
בסוד השם הקדוש יה"ו. אנכי,
נגלה ונגנו, נגלה בסוד קדוש של
הכפא, שהלבנה עומדת בשלמות
כאחד, כשהשמש שולט והלבנה
מאירה, ואין לה שבח פרט לשבח
של האור שמאיר עליה.

(דף צ"א ע"א) דנהורא דנהיר

ופדויי יי' ישובון, הא חד. ובאו ציון ברנה,
הא תרי. ושמחת עולם על ראשם, הא תלת.
ששון ושמחה ישיגו, הא ארבע. לקבליהון
דארבע זמנין דאתפזרו ישראל ביני עממיא.
וקדין פתיב (ישעיה יב) ואמרתם ביום ההוא הודו
ליי' קראו בשמו וגו'.

השלמה מההשמטות (סימן ב)

ואלו הם י"ב פקודין. א' יחוד יי'. ב' ליראה
את יי'. ג' למנדע דאית דיין ואית אגר טב
וכו'. ד' לקדש את יי'. ה' להתפלל בכל יום
שחרית מנחה ערבית. ו' לעסוק בתורה. ז'
למול את הבן. ח' קדש לי כל בכור. ט' תפילין.
י' ציצית. י"א מזוזה. י"ב למסור נפשו בדבקות
(ה'). אלו הם י"ב פקודי שמור. א' דלא למיהב
רבו לעבודה זרה. ב' דלא למבני מגדל
לעבודה זרה. ג' אל תפנו וגו' (שלא) להרהר
אחריהם. ד' לא תשתחוה להם. ה' דלא
לתפפייא, דהיינו לא תעבדם. ו' דלא
להחליף יחודא דמאריה דהיינו ההמיר. ז'
דלא להרהרא, דהיינו לא תתורו וגו'. ח' שלא
לשאול באוב. ט' שלא לשאל בידעוני. י' שלא
לדרוש אל המתים. י"א דלא למעבד חרשין
דהיינו וחבר חבר. י"ב ושם אלהים אחרים
שלא תזכירו: (עד כאן מההשמטות).

וידבר אלהים את כל הדברים האלה. (שמות כ)
כל הדברים, כלל דא, הוא כלל
דכלא, כלל דלעילא ותתא.

אנכי, רזא דעלמא עלאה, ברזא דשמא
קדישא יה"ו. אנכי, אתגליא ואתגניז.

אתגליא ברזא קדישא דכרסייא, דסיהרא
קיימא בשלימו כחדא, פד שמשא שלטא,
וסיהרא אתנהירת, ולית לה שבחא, בר שבחא
עלה.

**אֲנֹכִי, בְּאֲשַׁלְמוֹת רְזִין דְּשָׁלִימוֹ דְּכוּרְסִיָּא
לְתַתָּא, וְאַסְתְּלִקוּ חִיּוֹן קְדִישִׁין, וְאִיהִי
אֲתַתְּקַנַּת בְּתַקּוּנָהָא. וְכַד אִיהִי שְׁפִירָא בְּחִיזוֹ,
וּבַעֲלָה אֲתִי לְגַבְהָא, פְּדִין אֲקָרִי אֲנֹכִי.**

**אֲנֹכִי, בְּהַשְׁלַמַת סוּדוֹת שֶׁל
שְׁלֵמוֹת שֶׁל הַפֶּסַע לְמִטָּה,
וְהַתְּעַלּוֹ הַחַיּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, וְהִיא
הַתְּתַקְנָה בְּתַקּוּנֶיהָ. וְכִשְׁהִיא יָפָה
לְמַרְאֵה וּבַעֲלָה בָּא אֵלֶיהָ, אִז
נִקְרְאת אֲנֹכִי.**

**אֲנֹכִי, רְזָא דְכָלְא כְחָדָא, בְּכָלְלָא דְכָל אֲתוּוֹן,
בְּשִׁבְלֵי אוֹרֵייתָא, דְּנִפְקוּ מִגּוֹ רְזָא
עֲלָאָה, בְּהַאי אֲנֹכִי, תְּלִיין רְזִין עֲלֵאִין וְתַתָּאִין.
אֲנֹכִי, רְזָא לְמִיָּהב אֲגַר טָב לְצַדִּיקָא, דְּקָא
מְחַפֵּן לִיה וְנִטְרִי פְקוּדֵי אוֹרֵייתָא, בְּהַאי, אִית
לוֹן בְּטַחוּנָא כְּדָקָא חֲזִי לְעֲלֵמָא דְאֲתִי,
וְסִימְנִיָּה (בְּרַאשִׁית מֵא) אֲנִי פְרַעָה.**

**אֲנֹכִי, סוּד שֶׁל הַכֹּל כְּאַחַד, בְּכֻלְל
שֶׁל כָּל הָאוֹתִיּוֹת בְּשִׁבְלֵי הַתּוֹרָה
שֶׁיֵּצְאוּ מִתּוֹךְ סוּד עֲלִיּוֹן. בְּאַנְכִי
הַזֶּה תְּלוּיִים עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים.
אֲנֹכִי, סוּד לְתַת שְׁכָר טוֹב
לְצַדִּיקִים שְׂמֻחִים לוֹ וְשׂוֹמְרִים
אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה, בְּזֶה יֵשׁ לָהֶם
בְּטַחוּן פְּרָאוּי לְעוֹלָם הַבָּא,
וְסִימְנֶה - אֲנִי פְרַעָה.**

**אֲנֹכִי וְלֹא יִהְיֶה לָךְ, אֲתַמַּר בְּרְזָא דְאוֹרֵייתָא,
וְדָא אִיהוּ זְכוּר וְשְׂמוֹר. אֲנֹכִי, רְזָא
סְתִימָא וְגִנְיָא, בְּכָל אֵינּוֹן דְּרִגִין דְּעֲלֵמָא עֲלָאָה,
בְּכָלְלָא חָדָא. וְכִיּוֹן דְאֲתַמַּר אֲנֹכִי, אֲתַחֲבַר
כָּלְא כְחָדָא, בְּרְזָא חָדָא.**

**אֲנֹכִי וְלֹא יִהְיֶה לָךְ נֶאמַר בְּסוּד
הַתּוֹרָה, וְזֶהוּ זְכוּר וְשְׂמוֹר. אֲנֹכִי,
סוּד נֶסְתֵּר וְגִנּוּי בְּכָל אוֹתָן דְּרִגּוֹת
שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן בְּכֻלְל אֶחָד.
וְכִיּוֹן שְׂנַאמַר אֲנֹכִי, הַתְּחַבֵּר הַכֹּל
כְּאַחַד, בְּסוּד אֶחָד.**

**אֲנֹכִי, רְזָא דְתַרִין פְּרִסוּוֹן. אֲנִי יִי דְכוּרְסִיָּא
אַחֲרָא (נ"א אֲנִי בּוֹרְסִיָּא חָדָא. כ', בּוֹרְסִיָּא אַחֲרָא עֲלָאָה.)**

**אֲנֹכִי, סוּד שֶׁל שְׁנֵי פְסָאוֹת. אֲנִי
ה' - שֶׁל פְּסָא אַחֲרָא. (אֲנִי - פְּסָא אַחֲדָא.
כ' - פְּסָא אַחֲרָא עֲלִיּוֹן.)**

**אֲנֹכִי, דְּקָא אֲתַדְכִי מְקַדְשָׁא, וְנוֹכְרָאָה לָא
אֲתַקְרַב בְּהַדִּיָּה, וּמְקַדְשָׁא נְהִיר
בְּלַחוּדוּי, דְּקָא אֲתַבְטַל בְּהִיא שְׁעַתָּא יֵצֵר
הַרְע מְעֲלֵמָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא אֲסְתְּלִק
בִּיקְרִיָּה בְּלַחוּדוּי, וְכַדִּין אֲתַמַּר אֲנֹכִי יִי
אַלְהִיָּה. רְזָא שְׁלִים, בְּשִׁמָּא קְדִישָׁא. א':
לִיחֲדָא רְזָא דְשִׁמָּא קְדִישָׁא בְּדַרְגוּי, לְמַהוּי
חַד. בְּגִין דְרְזָא דִילִיָּה אִיהוּ ו'. נ': רְזָא
לְמַדְחַל מְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, וּלְמַנְדַּע דְאִית
דִּין וְאִית דִּיין, וְאִית אֲגַר טָב לְצַדִּיקָא
וּפּוֹרְעָנוֹת לְרְשִׁיעִיא, בְּגִין דְרְזָא דִילִיָּה ה'
תַּתָּאָה.**

**אֲנֹכִי, שְׁפִשְׁנִטְהַר הַמְּקַדֵּשׁ וְנִכְרִי
לֹא יִקְרַב אֵלָיו וְהַמְּקַדֵּשׁ מֵאִיר
לְבַדּוֹ, שֶׁהָרִי הַתְּבַטַּל בְּאוֹתָהּ שְׁעָה
יֵצֵר הַרְע מִן הָעוֹלָם, וְהַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא הַתְּעַלָּה בְּכַבּוּדוֹ לְבַדּוֹ,
וְאִז נֶאמַר אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ. סוּד
שְׁלָם בְּשֵׁם הַקְּדוּשׁ. א' - לִיחֲדָא
סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ בְּדַרְגוּתוֹ
לְהִיּוֹת אֶחָד, מִשׁוּם שְׁסוּדוֹ הוּא
ו'. נ' - סוּד לִירָא מִן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְלַדְעַת שִׁישׁ דִּין וְיֵשׁ דִּין, וְיֵשׁ
שְׁכָר טוֹב לְצַדִּיקִים וּפְרַעְנוֹת
לְרְשָׁעִים, מִשׁוּם שֶׁהַסוּד שֶׁלוֹ ה'
תַּחְתּוֹנָה.**

**ב': לְקַדְשָׁא שְׁמָא קְדִישָׁא בְּכָל יוּמָא,
לְאַתְקַדְשָׁא בְּדַרְגִין קְדִישִׁין, וּלְעֲלָאָה**

**ב': לְקַדֵּשׁ אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ בְּכָל
יוֹם, וְלְהַתְּקַדֵּשׁ בְּדַרְגוֹת קְדוּשׁוֹת,
וְלְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו תְּפִלָּה בְּכָל זְמַן
לְהַעֲלוֹת הַפֶּתֶר הָעֲלִיּוֹן, סוּד שֶׁל**

צְלוֹתָא לְגַבְיָה בְּכָל זְמַנָּא, לְאַסְתְּלִקָא כְּתָרָא עֲלָאָה, רְזָא דְכוּרְסִיָּא עֲלָאָה,

על גבי חיוון עלאין, פדקא יאות, ורזא דיליה
ה' עלאה.

י': לאשתדלא באורייתא יממא ולילי, ולמגזר
גזירו, ברזא לתמנא יומין, ולקדשא
בכרא. ולאנחא תפילין וציצית ומזוזה.
ולממסר נפשא לגבי קדשא בריה הוא,
ולאתדבקא ביה. אלין אינון תריסר פקודין
עלאין, דכלילן מאתים ושיתא ותלתין פקודין
אחרנין דאינון ברזא דאנכי, כללא דזכור.
ואת דא, לא אתחלף באתר אחרא, דא בגין
דאיהי י', רזא עלאה, כללא דאורייתא,
ובאלין תריסר, אית תריסר מכילין דרחמי,
דתליין מניהו, וחד דשלטא למהוי תליסר.
לא יהיה לה, רזא דשמור, בתלת מאה ושתיין
וחמש פקודי אורייתא. ל': רזא דלא
למיהב יקר ורבו לאלהא אחרא. ל': מגדלא
דפרח וסליק באורא, דלא יסטי לבא, למבני
לה לאלהא אחרא, כמה דאית רזא, דבונה
מגדלא. (לאהא אחרא) ל': דלא למפני בדיוקנא
דעבודה זרה, דלא להרהרא אבתרהא, דלא
לסגדא, ולא לאכפא גרמיה לאלהא אחרא.
א': דלא לחלפא יחודא דמריה, בגין טעוון
אחרנין. א': דלא להרהרא דאית אלהא
אחרא בר מניה. א': דלא למסטי בתר בידין
ודכורו, ברזא דדיוקנא דאדם, ולא בדיוקנא
אחרא. א': דלא למשאל מן מתיא, ולא
למעבד חרשין. א': דלא יומי בפומי, בשמא
דאלהא אחרא. עד הכא, תריסר אחרנין,
דאינון פקודי שמור. ובאלין תריסר, תליין
תלת מאה וחמשיין ותלת פקודי דשמור
אחרנין, דכלילן באלין תריסר, ורזא דא אנכי.
חמשים ושלש מצוות של שמור אחרות שכלולות בשתים עשרה הללו, וסוד זה אנכי.

הפסא העליון על גבי החיות
העליונות פראוי, והסוד שלו
ה' עליונה.
י': להשפדל בתורה יומם ולילה,
ולמול מילה בסוד לשמנה
ימים, ולקדש הבכור, ולהניח
תפלין וציצית ומזוזה, ולמסר
את הנפש לקדוש-ברוך-הוא,
ולהדבק בו. אלה הן שתים עשרה
מצוות עליונות שכוללות מאתים
שלשים ושלש מצוות אחרות שהן
בסוד של אנכי, כלל של זכור.
ואות זו לא מתחלפת במקום
אחר, זה משום שהיא י', סוד
עליון, כלל של התורה, ובשתים
עשרה הללו יש שתים עשרה
מדות הרחמים שתלויות מהם,
ואחת ששולטת להיות שלש
עשרה.
לא יהיה לה, סוד של שמור
בשלש מאות ששים וחמש
מצוות התורה. ל' - סוד שלא
לתת כבוד וגדלה לאלוה אחר,
ל' - מגדל שפורח ועולה באויר,
שלא יסטה הלב לבנות לאלוה
אחר, כמו שיש סוד של בונה
מגדל (לאהא אחר). ל' - שלא לפנות
בדיוקן של עבודה זרה, שלא
להרהר אחריה, שלא להשתחוות
ולא לכפות עצמו לאלוה אחר.
א': שלא להחליף היחוד של
רבנו בשביל אלילים אחרים.
שלא להרהר שיש אלוה אחר
פרט אליו. א': שלא לסטות
אחר אוב וידעוני בסוד של
דמות אדם, ולא בדמות אחרת.
א': שלא לשאל מן המתים
ולא לעשות כשפים. א': שלא
ישבע בפיו בשם של אלוה אחר.
עד כאן שתים עשרה אחרות
שהם מצוות שמור, ובשתים
עשרה הללו תלויות שלש מאות
עשרה הללו, וסוד זה אנכי.

אמר רבי שמעון, תו תנינן, אנכי כללא דעילא ותתא, כללא דעילאין ותתאין, כללא דחיון קדישין, דכלילין ביה, כללא הוא ברזא דאנכי. לא יהיה לך לתתא, רזא דתריסר חיון תתאין.

לא תעשה לך פסל. פסלו מההוא אתר עלאה, מההוא אתר קדישא. פסל. פסולת דקדושא דאיהו רזא דטענא אחרא. ורזא דא, פמה דאת אמר (יחזקאל א) וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון וגו'. וכל תמונה הדא הוא דכתיב, (יחזקאל א) ואש מתלקחת. פי אנכי יי אלהיך, בגין לאתערא לבא לגבי עילא, ולא לנחתא לתתא ולא למקרב לתרע ביתא. אל קנא, דקנאה איהו בההוא אתר.

ורזא דא, (משליל) תחת שלש רגזה ארץ. ואיהו לא תעשה לך, חד. פסל, תרין. וכל תמונה, תלת. וארץ דא, על דא (דף צ"א ע"ב) אתרגיזת. פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. (שמות כ) אלנא חדא, דאינציב חדא, ותרין זמנין, ותלת זמנין, וארבע זמנין, ואתפקד על חובי קדמאי, אב ובן. שלישי ורביעי חד הוא כד לא אתתפקן, ולא חייש לאתתקנא, וכן בהפוכא דדא, לאילנא דאיהו אתתפקן בדקא חזי, וקאים על קיומיה (ג"א כדיו) ועושה חסד וגו'.

לא תשא, (שמות כ) רזא דא הא אוקמוה חברייא. בגין דקודשא בריך הוא כד שתיל עלמא, אטבע גו תהומי, צרורא חדא, חקיקא בשמא קדישא, ואטבע לה לגו תהומא. וכד מיא בעאן לסלקא, חמאן רזא דשמא קדישא, חקיק על ההוא צרורא, ותייבין ומשתקעין, והדרין לאחורא, ושמא דא קיימא עד יומא דא, גו תהומא.

אמר רבי שמעון, עוד שנינו, אנכי - כלל של מעלה ומטה, כלל של עליונים ותחתונים, כלל של חיות הקדושות שכלולות בו, הכל הוא בסוד של אנכי. לא יהיה לך - למטה, סוד של שתיים עשרה החיות התחתונות.

לא תעשה לך פסל. נפסלו מאותו מקום עליון, מאותו מקום קדוש. פסל - פסלת של קדשה, שהוא סוד של אליל אחר, וסוד זה כמו שנאמר (יחזקאל א) וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון וגו'. וכל תמונה, זהו שכתוב (שמות ט) ואש מתלקחת. פי אנכי ה' אלהיך, כדי לעורר את הלב למעלה ולא לרדת למטה, ולא לקרב לשער הבית אל קנא, שהקנאה היא באותו מקום.

וסוד זה - (משליל) תחת שלוש רגזה ארץ. והוא, לא תעשה לך - אחד. פסל - שנים. וכל תמונה - שלש. וארץ זו על זה היא התרגזה. פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. אילן אחד שנגטע פעם ופעמים ושלש פעמים וארבע פעמים, ונפקד על חטאים ראשונים אב ובן. שלישי ורביעי אחד הוא כשלא התתפקן ולא חשש להתתקן, וכן בהפוך של זה, לאילן שהתתפקן כראוי ועומד על קיומו (א) ועושה חסד וגו'.

לא תשא. את הסוד הזה הרי בארו החברים, משום שקשהקדוש ברוך הוא שתל את העולם, הטביע בתוך התהומות צרור אחד חקיק בשם הקדוש, והטביע אותו בתוך התהום, וכשהמים רוצים לעלות, הם רואים את סוד השם הקדוש חקיק על אותו צרור, ושבים ונשקעים וחוזרים לאחור, והשם הזה עומד עד היום הזה בתוך התהום.